

Fakt sorry, že ti ruším tenhle impozantní beat,
ale jsou věci, ke kterým není od věci vyjádřit svý cosi,
čehosi, čeho bych měl plný zuby, kdyby,
a tak si akorát šiju rolák z prudy.
Mám po krk bezpečnostních kamer,
po krk pokrčenejch ramen, pokrmů z mikrovlnek,
surfování po stránkách se závadným obsahem.
Mám po krk proroků, stejně tak vrahů,
po krk národních parků, chytřejch mobilů,
všech otroků pokroku, úroků z prodlenejch roků,
úřadů a jejich poskoků, co mi jdou po krku,
fízlů, co nám jdou po brku, po krk úskoků,
života s kudlou na krku.
Mám po krk vymahačů výpalnýho,
i ptáků, který pro ně dělaj špínu,
sokolů, který cvičej maximálně zněním zákonů,
daleko za hranicí mravních, i jakejchkoli jinech základů.
Každým dnem čekám dopis z budoucnosti,
že mě chytli na černo v černý díře
cestou z paralelních vesmírů.
Kdo si to má pamatovat? Můžou si to vymyslet,
žádněj orgán ti nepomůže a neochrání jakbysmet,
maká totiž pro odtahovku, jezďej spolu ojebávat lidi,
už mezi futry, zapomeň na předeheru, i na pohovku,
nemá to schovku.

ref.

Chce to klid, zhluboka dýchat,
radši padám, páč to na mě všechno padá.
Bejt tady, když je teď, za chodu pak meditovat,
už i tak si můžu ušít tak leda z prudy rolák.
Chce to klid, z hluboka dýchat,
jak poker, věci méněj tváře, je to fofr.
Bejt tady, když je teď, za chodu pak meditovat,
vody v tomdle brouzdališti mám akorát po krk.

Mám po krk chyb, který padnou zbytečně,
ze zatáčky po tečně, protože přetočit to nejde, bejbe.
Mám po krk gólů, který vidím a nic s tím neučiním.
Často nepřekročím ani hovno na zemi,
ale v jednom kuse pokouším se překročit svůj stín.
Mám po krk marný snahy,
a taky zavírání sebe sama do svý hlavy.
Po krk rakoviny, co zabila už tolik dobrejch lidí,
mám po krk zabíjení lidí pro moudra z bazaru.
A pokud jde o tu věc s trnem v oku,
na popud třeba miliónu pokut a penále,
můžu mít třeba na mále, ale na krajíčku, hochu, to já ne,
zato mám po krk spratků vynucujících si pozornost kvérem,
semtexem kolem pasu a videem na youtubu.
Po krk nácků a antimultikulturistů v době internetu,
kdy celá planeta jenom pár kliků od tebe čeká.
Mám po krk konců světa,
po krk žít rok od roku ode dne ke dni,
kupředu měsíčním krokem,
po eskalátoru v protisměru skokem.
Po třech, třeba i po čtyřech beru dráhu,

páč už mám po krk jedů a her co sám na sebe jedu.
Mám po krk dřepět do úsvitu u tracku,
ale ještě víc vysedávat v kanclu.
Mám po krk,
už co mě prvně vytáhli hlavou ven z rozkroku.
Po krk refrénu, ale i rapovat tudle sloku.
Mám po krk mít po krk,
ale že bych se na to vyprd, tak to ani náhodou,
dokud mám po krk, vím, že mám ještě pořád hlavu nad vodou.

ref.

Chce to klid, zhluboka dýchat,
radši padám, páč to na mě všechno padá.
Bejt tady, když je teď, za chodu pak meditovat,
už i tak si můžu ušít tak leda z prudy rolák.
Chce to klid, z hluboka dýchat,
jak poker, věci méněj tváře, je to fofr.
Bejt tady, když je teď, za chodu pak meditovat,
vody v tomdle brouzdališti mám akorát po krk.

Radši padám, páč to na mě všechno padá,
vody v tomdle brouzdališti mám akorát po krk.